

Cal Gepet de la Muntanya

Sant Vicenç de Castellet

Ubicació

Comarca:	Bages
Lloc/Adreça:	Cal Gepet de la Muntanya. Serrat de la Beguda. 08295 SANT VICENÇ DE CASTELLET
Emplaçament	Al grup de masos del Serrat de la Beguda
Coordenades:	
Latitud:	41.65874
Longitud:	1.83259
UTM Est (X):	402802
UTM Nord (Y):	4612546

Classificació

Número de fitxa	08262-111
Àmbit:	Patrimoni immoble
Tipologia	Edifici
Estil / època:	Modern
Segle	XVII
Estat de conservació	Bo
Protecció	Inexistent
Accés	Fàcil
Ús actual:	Residencial
Titularitat	Privada
Titular:	Ref. cad.: 015A00025
Autoria de la fitxa	María del Agua Cortés Elía
Data de registre de la fitxa:	ds., 31/07/2004 - 02:00

Descripció

La casa forma part del conjunt de masies del Serrat de la Beguda. Es troba en la falda d'una muntanya, d'aquí el topònim, i pel seu costat passa l'antic camí que comunicava aquesta zona i el Clot del Tufau.

Forma un conjunt amb la casa, les tines i uns coberts. A la banda de tramuntana hi ha les restes de la casa Cal Lluci que es troba deshabitada i en estat de ruïna. La base de la casa ens mostra que la seva estructura original ja seria com la veiem actualment, i que les ampliacions es farien al nivell del primer pis i dels afegits de coberts de l'entorn. És una casa de planta rectangular, amb una planta mig soterrada degut al desnivell que fa el terreny, un pis i les golfes, amb teulada a doble vessant amb el carener paral·lel a la façana principal que s'obre a ponent. L'estructura general és de planta amb dues crugies paral·leles al carener i que es repeteixen a la planta i al pis. A la planta baixa hi ha tres cellers, dos ocupen la crugia de ponent i l'altre la de llevant. Aquest és el celler més gran ja que la volta ocupa tota la llargària de la planta i té accés directe des de l'exterior a través d'un arc; al mur de llevant hi ha dos arcs de mig punt rebaixats que ocupen tota la llargària del mur i que es troben tapiats; a l'exterior suporten la paret dos contraforts. La volta és de pedra disposada a plec de llibre. A la crugia de ponent hi ha l'escala de pedra que baixa del pis, i dos cellers coberts amb volta de pedra, un ocupa el quadrant nord i la volta és en direcció E-W, perpendicular a la de la crugia contigua, i l'altre volta al quadrant sud és perpendicular a aquesta. Les boixes de les tines surten a la volta nord. Cal destacar que el terra de la zona d'entrada del primer pis és de lloses de pedra i que es va fer una ampliació sobre la volta sud que es va cobrir amb una volta de rajol. A l'exterior hi ha tres tines. Dues al mateix cobert, una de planta circular i l'altre rectangular, i la tercera a un altre cobert al costat d'aquest. Es troben a la banda de tramuntana, entre la casa i el camí. L'antic camí passa per davant de la casa i per tal de salvar un desnivell es va construir una volta de pedra a modus de pont adossat al mur de pedra natural i que s'utilitzava per guardar el carro. El conjunt, tot i que es troba en un estat una mica deixat, forma un grup de construccions harmònic i amb una gràcia arquitectònica degut a l'ús de la volta a l'exterior i a l'afegit de construccions diverses.

Observacions:

Tres tines: una rectangular i dues circulars de rajols. Conserva la premsa de vi d'estructura de ferro.

Història

El cultiu de la vinya i la seva comercialització va provocar un important creixement amb ampliació de la superfície conreable i la roturació de nous camps en un territori de superfície difícil que va obligar a la construcció de murs de pedra seca presents a tot el territori, i que va permetre el desenvolupament d'una pagesia rabassaire al voltant dels grans masos de la zona. El petit propietari, a més de conrear el seu petit tros de terra, era parcer d'un o més propietaris grans, ja que es veien obligats per garantir la seva subsistència. Les cases del Serrat de la Beguda pertanyen parroquialment a Castellbell, perquè la relació amb la parròquia de Sant Vicenç era difícil al no existir un pont per travessar el Llobregat. A mitjans del segle XVIII i XIX es comencen a construir la major part de les cases del Clot del Tufau i del Serrat de la Beguda. La casa més important i gran de la zona és cal Fiter, que el 1865 tenia 22 parcers (Amillament de 1865. AMSVC), un d'ells era el que vivia a cal Gepet de la Muntanya, Josep Capvilaró. Aquesta casa, per la seva estructura arquitectònica, sembla una de les més antigues de la zona del Serrat de la Beguda, probablement de principis del segle XVII, tot i que desconeixem el seu origen real degut a la manca de documentació històrica.

Bibliografia

AA.VV. (1977). Les masies. A El Breny, número extraordinari Festa Major de 1977.

